

Sygn. akt I ACa 1173/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSA Krystyna Golinowska (spr.)</i>
Sędziowie:	<i>SA Hanna Rojewska</i> <i>SO del. Paweł Hochman</i>
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Płoszaj

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. M. i A. P.**

przeciwko **Gminnej Spółdzielni (...) w R.**

o uchylenie uchwał

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 10 lipca 2013 r. sygn. akt I C 657/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od Gminnej Spółdzielni (...) w R. na rzecz A. M. i A. P. kwoty po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 1173/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 10 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie z powództwa A. M. i A. P. przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w R. o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni - uchylił uchwałę Walnego Zgromadzenia Członków pozwanej z 16 marca 2012 r. w sprawie odwołania od uchwały Rady Nadzorczej w przedmiocie wykluczenia powodów z członkostwa w Spółdzielni podjętej 6 kwietnia 2011 r. i zasądził od pozwanej na rzecz powodów po 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrok ten zapadł na podstawie ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego, których istotne elementy przedstawiają się następująco:

Powodowie są członkami pozwanej Spółdzielni. Uchwałą z 16 marca 2012 r. Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni w sprawie odwołania od uchwały Rady Nadzorczej podjętej w dniu 6 kwietnia 2011 r. - na podstawie § 17 pkt 1 lit. k statutu, po wysłuchaniu wyjaśnień powoda oraz po zapoznaniu się z treścią uchwały Rady Nadzorczej dotyczącej wykluczenia obojga powodów z członkostwa w Spółdzielni - stwierdziło, że odwołanie powodów od tej uchwały jest bezpodstawne, a zachowanie ich w stosunku do Spółdzielni wysoce naganne. Wobec powyższego członkowie Spółdzielni stwierdzili, że uchwała Rady Nadzorczej z 6 kwietnia 2011 r. w sprawie wykluczenia powodów jest ważna. W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały zostało stwierdzone, iż zachowanie powodów wobec Spółdzielni jest wysoce naganne. Członkowie ci nie interesowali się działalnością Spółdzielni, nie uczestniczyli w jej bieżącej działalności, natomiast wielokrotnie i uporczywie podejmowali czynności szkodzące jej interesom i wizerunkowi. Wskazano, iż powodowie naruszyli postanowienia § 6 Statutu, a ich zachowanie wypełniło również dyspozycję § 9 Statutu. Nie stosowali się do wezwań Rady Nadzorczej, podejmowali czynności szkalujące pracę organów Spółdzielni a ich działania były nacechowane złą wolą. Wielokrotnie w pismach kierowanych do Spółdzielni posługiwali się nieprawdą, samodzielnie i bezpodstawnie nanosili poprawki do Statutu, nie wywiązywali się z zapłaty na rzecz Spółdzielni słusznych należności, utrudniali pracę organom Spółdzielni, m.in. zabraniając parkowania samochodów na należącym do niej placu. Powodowie otrzymali zaproszenie na posiedzenie Rady Nadzorczej zaplanowane na 6 kwietnia 2011 r., na którym była podjęta uchwała o ich wykluczeniu. Została im doręczona uchwała Rady Nadzorczej z 6 kwietnia 2011 r. Powodowie otrzymali zaproszenie na Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni zwołane na 16 marca 2012 r. Powód był obecny na tym Zgromadzeniu, gdzie złożył wyjaśnienia. A. M. i A. P. otrzymali uchwałę Walnego Zgromadzenia Członków z 16 marca 2012 r. odpowiednio: 30 marca i 17 kwietnia 2012 r. - w tym ostatnim przypadku przez awizo.

Zgodnie z postanowieniami Statutu pozwanej Spółdzielni, tj. zapisem § 9 pkt 1 członek powinien być wykluczony ze spółdzielni w przypadku działania na szkodę Spółdzielni oraz nie wykonywania obowiązków statutowych, a także za celowe rozsiewanie pomówień niezgodnych z prawdą lub nieuzasadnionych plotek w celu zdyskredytowania organów Spółdzielni, jeżeli postępowanie tych organów jest prawidłowe. § 6 Statutu stanowi, iż członek spółdzielni jest obowiązany m.in.: stosować się do aktualnie obowiązujących przepisów ustawy Prawo spółdzielcze, interesować się działalnością Spółdzielni, aktywnie uczestniczyć w zebraniach i pracach samorządu, dbać o dobro wspólne Spółdzielni i jej dalszy rozwój.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w R. z 23 stycznia 2001 r. w sprawie I Ns 29/01 została zniesiona współwłasność nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) i ustanowiona odrębna własność lokali. W wyniku tego orzeczenia powód A. P. i J. P. otrzymali na wyłączną własność lokale mieszkalne nr (...) wraz z odpowiednimi udziałami we współwłasności nieruchomości gruntowej. W postanowieniu nie orzeczono o spłatach pomiędzy Spółdzielnią a jej członkami nabywającymi własność lokali i prawo do ułamkowej części gruntu.

Pismem z 21 sierpnia 2007 r. powód został wezwany przez Spółdzielnię do zapłaty kwoty 5.824,71 zł za nabyty przez niego udział w gruncie. Następnie Spółdzielnia wystąpiła z pozwem o zapłatę. Powództwo zostało ostatecznie oddalone prawomocnym wyrokiem z 5 lutego 2009 r. w sprawie I C 50/08 (II Ca 25/09 w drugiej instancji).

Prawomocnym wyrokiem z 20 lipca 2009 r. w sprawie I C 1714/08 została uchylona uchwała Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni z 5 czerwca 2008 r. w sprawie złożonych odwołań w przedmiocie wykluczenia powodów z członkostwa w Spółdzielni. Prawomocnym wyrokiem z 28 października 2009 r. w sprawie IC1118/08 została uchylona uchwała Walnego Zgromadzenia Spółdzielni z 26 czerwca 2009 r. wykluczająca powodów z członkostwa w Spółdzielni.

W 2002 roku dziennikarka lokalnej gazety złożyła do Prokuratury zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dotyczącego niegospodarności w pozwanej Spółdzielni. Postanowieniem z 20 sierpnia 2004 r. Prokurator odmówił wszczęcia dochodzenia z uwagi na brak znamion czynu zabronionego.

Głównym motywem podjęcia uchwały o wykluczeniu powodów z członkostwa w Spółdzielni był fakt, iż powód nie rozliczył się ze Spółdzielnią, tj. nie zapłacił należności za nabyty drugi udział w nieruchomości położonej w R. przy ul. (...). Pozostali członkowie Spółdzielni mimo zapisu w postanowieniu o zniesieniu współwłasności bez orzekania o wzajemnych spłatach pomiędzy stronami postępowania, uregulowali na rzecz Spółdzielni należności za nabyty udział w nieruchomości gruntowej. Powód rozliczył się jedynie z tytułu nabycia jednego udziału od członka Spółdzielni J. U.

Powód kwestionował dokonywane przez Spółdzielnię rozliczenia z tytułu dostaw wody, gazu i ciepła. Żądał dodatkowych wyjaśnień, po wyjaśnieniu wątpliwości dokonywał zapłaty. Powodowie nie mają żadnego zadłużenia na rzecz pozwanej Spółdzielni.

Powód kwestionował umieszczenie na placu przed budynkiem Spółdzielni tabliczek z oznaczeniem pojazdów uprawnionych do parkowania. Złożył w tym przedmiocie pismo do zarządu Spółdzielni, przekazując do wiadomości Straży Miejskiej. Działania powoda były bezskuteczne. Po wyjaśnieniach Spółdzielni powód zaprzestał dalszych działań.

W projekcie protokołu z posiedzenia Rady Nadzorczej Spółdzielni w dniu 22 października 1999 r., przygotowanym przez powoda, znalazł się zapis, iż powód zgłosił wniosek o wprowadzenie możliwości przyjęcia w poczet członków Spółdzielni drugiego członka rodziny „za zasługi dla spółdzielni”. Powyższa propozycja nie była przedmiotem głosowania. Podczas kolejnego posiedzenia Rady Nadzorczej 14 grudnia 1999 r., po odczytaniu treści protokołu posiedzenia z 22 października 1999 r. wszyscy obecni członkowie Rady stwierdzili, iż nie miał miejsca fakt głosowania wniosku powoda o dopuszczeniu możliwości przyjęcia w poczet członków Spółdzielni drugiego członka rodziny oraz że sprzeciwiają się takiej propozycji, gdyż jest ona sprzeczna z postanowieniami Statutu Spółdzielni.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał powództwo za zasadne. Na wstępie stwierdził, że powodowie posiadają legitymację wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia, mającą swe źródło w regulacji art. 42 § 6 ustawy z 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze(...) tekst: Dz. U z 2003 r. Nr 188, poz. 1848 ze zm. - dalej: „Pr.spółdz.”). Powodowie zachowali przewidziany w powyższym przepisie termin do zaskarżenia uchwały.

Rozważając natomiast zgodność z prawem i zasadność dokonanej zaskarżoną uchwałą wykluczenia powodów z członkostwa w Spółdzielni, Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 24 Pr.spółdz. wykluczenie członka ze spółdzielni może nastąpić w wypadku, gdy z jego winy umyślnej lub z powodu rażącego niedbalstwa dalsze pozostawanie w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu spółdzielni lub dobrymi obyczajami. Statut określa przyczyny wykluczenia. Zgodnie zaś z postanowieniami statutu pozwanej Spółdzielni, tj. § 9 pkt 1, członek powinien być wykluczony ze Spółdzielni w przypadku działania na szkodę Spółdzielni oraz niewykonywania obowiązków statutowych, a także za celowe rozsiewanie pomówień niezgodnych z prawdą lub nieuzasadnionych plotek w celu zdyskredytowania organów spółdzielni, jeżeli postępowanie tych organów jest prawidłowe. W świetle natomiast § 6 Statutu, członek spółdzielni jest obowiązany m.in.: stosować się do aktualnie obowiązujących przepisów ustawy Prawo spółdzielcze, interesować się działalnością Spółdzielni, aktywnie uczestniczyć w zebraniach i pracach samorządu, dbać o dobro wspólne Spółdzielni i jej dalszy rozwój.

Sąd Okręgowy podniósł, że w zaskarżonej uchwale, a w szczególności w jej uzasadnieniu przywołano podstawy wykluczenia powodów z członkostwa w Spółdzielni. Podano, iż zachowanie powodów wobec Spółdzielni jest wysoce nagarnie, nie interesowali się oni działalnością Spółdzielni, nie uczestniczyli w jej bieżącej działalności, natomiast wielokrotnie i uporczywie podejmowali czynności szkodzące jej interesom i wizerunkowi. W uzasadnieniu wskazano także, iż członkowie ci naruszyli postanowienia § 6 Statutu, a ich zachowanie wypełniło również dyspozycję § 9 Statutu. Wskazano, iż powodowie nie stosowali się do wezwań Rady Nadzorczej, podejmowali czynności szkalujące pracę organów Spółdzielni a ich działania były nacechowane złą wolą. Wielokrotnie w pismach kierowanych do Spółdzielni posługiwali się nieprawdą, samodzielnie i bezpodstawnie nanosili poprawki do Statutu, nie wywiązywali się z zapłaty na rzecz Spółdzielni słusznych należności, utrudniali pracę organom Spółdzielni, m.in. zabraniając parkowania samochodów na placu.

Sąd Okręgowy uznał, że postępowanie dowodowe nie potwierdziło stawianych powodom jako członkom spółdzielni zarzutów. W świetle spójnych i korespondujących ze sobą zeznań przedstawicieli pozwanej Spółdzielni, a także przesłuchanych w charakterze świadków członków Spółdzielni, zasadniczym i przesądzającym o wykluczeniu powodów zarzutem było nieuiszczenie przez powoda na rzecz Spółdzielni należności za nabyty udział w nieruchomości gruntowej. W kontekście prawomocnego orzeczenia oddalającego powództwo Spółdzielni przeciwko powodowi o zapłatę kwoty 5.824,71 zł odmowa spełnienia tego świadczenia nie mogła uzasadniać zgodnego z prawem wykluczenia z członkostwa w spółdzielni i dawać podstawy do oceny zachowania członka jako rażąco naganego, polegającego na nie wywiązywaniu się z zapłaty na rzecz spółdzielni słusznych należności.

Według Sądu Okręgowego, nie zostały także potwierdzone pozostałe stawiane powodom zarzuty, zwłaszcza ten, że powód złożył nieprawdziwie zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa niegospodarności przez władze Spółdzielni. Zawiadomienie takie zostało bowiem złożone przez dziennikarza lokalnej gazety. Ponadto mimo powtarzanych zarzutów o rzekomym podejmowaniu przez powodów czynności szkalujących pracę organów Spółdzielni, nie zostały przedstawione żadne dowody na poparcie powyższych twierdzeń.

Odnosnie zarzutu sfalszowania przez powoda protokołu posiedzenia Rady Nadzorczej Spółdzielni z 22 października 1999 r. Sąd Okręgowy uznał, iż nie został on potwierdzony materiałem dowodowym. Strona pozwana załączyła projekt protokołu zredagowanego przez powoda z tegoż posiedzenia z zapisem odnośnie zgłoszonej przez niego propozycji, co do możliwości przyjęcia w poczet członków Spółdzielni drugiego członka rodziny. Nie został zaś złożony dokument zawierający ostateczną wersję tegoż protokołu. Ponadto trudno uznać, aby poprzez sam zapis w projekcie protokołu powód mógł samowolnie przeforsować zgłoszoną przez siebie propozycję, skoro w istocie wymagała ona zmiany statutu Spółdzielni.

Sąd Okręgowy nie podzielił także twierdzeń pozwanej, iż za rażąco naganne należy uznać działania powodów, którzy kwestionowali dokonywane przez Spółdzielnię rozliczenia z tytułu dostawy wody, gazu, ciepła, żądali wyjaśnień, tym bardziej, iż wszystkie należności ostatecznie regulowali, nie mają żadnych zadłużeń z tego tytułu na rzecz Spółdzielni. Zdaniem Sądu I instancji takie zachowanie powodów było realizacją przysługujących im uprawnień i w żadnej mierze nie jest działaniem na szkodę Spółdzielni, czy też zakłócającym funkcjonowanie jej organów.

Sąd I instancji dodał, iż wszystkie stawiane przez pozwaną zarzuty aczkolwiek odnoszone do obu powodów, w istocie dotyczyły tylko działań czy też rzekomych zaniechań A. P.. Pozwana nie wykazała w toku procesu żadnych zachowań powódki A. M., które można by zakwalifikować jako rażąco naganne.

Z tych powodów Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo i uchylił zaskarżoną uchwałę uznając, iż przywołane w jej uzasadnieniu i podtrzymane w toku niniejszego procesu okoliczności nie wypełniają ani ustawowych ani statutowych przesłanek wykluczenia z członkostwa w Spółdzielni.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie:

1. prawa procesowego w postaci art. 233 k.p.c. poprzez wadliwą ocenę dowodów skutkującą uznaniem, że postępowanie dowodowe nie potwierdziło w żadnym zakresie zasadności stawianym powodom jako członkom Spółdzielni zarzutów;
2. prawa materialnego w postaci art. 24 Pr.spółdz. w zw. z § 6 i § 9 Statutu pozwanej poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że nie istniały podstawy do wykluczenia powodów z członkostwa w pozwanej Spółdzielni.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, nadto zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów postępowania za obie instancje.

Powodowie wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie na ich rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Apelacyjny podzielił i przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji, które mają oparcie w przeprowadzonych dowodach. Zarzuty skarżącego zmierzające do wykazania, że ustalenia te są wadliwe, nie zasługują na uwzględnienia. Podnieść należy, że w ramach zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. skarżący nie mógł kwestionować sposobu oceny dowodów, bowiem tej czynności - jak wynika z uzasadnienia orzeczenia - Sąd Okręgowy w ogóle nie przeprowadził, co sugerowałoby niesporną podstawę faktyczną sporu. Zgodnie z art. 328 § 2 k.p.c., uzasadnienie wyroku nie musi wskazywać przyczyn, dla których sąd dał wiarę poszczególnym dowodom, natomiast powinno zawierać wskazanie przyczyn, dla których sąd innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Tym samym zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. mógłby zostać nakierowany wyłącznie na wykazanie, że wobec sprzeczności poszczególnych dowodów istniał obowiązek dokonania oceny dowodów w aspekcie ich mocy dowodowej i wiarygodności, a tej czynności Sąd I instancji nie przeprowadził. Zauważyć jednak należy, że podniesiony przez pozwanego zarzut nie jest uzasadniany faktem niezastosowania art. 233 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie oceny dowodów, ale właśnie zastosowaniem tego przepisu i dokonaniem takiej oceny - czego w istocie nie było. Sąd Apelacyjny jako są drugiej instancji, będąc związany zarzutami naruszenia prawa procesowego nie mógł zatem dokonać kontroli instancyjnej orzeczenia we wskazanym przez pozwanego w punkcie 1 apelacji kierunku.

Mając na uwadze niezakwestionowaną przez stronę pozwaną podstawę faktyczną sporu uznać też trzeba, że Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego. Sąd ten prawidłowo przyjął, że zasadniczym zarzutem, przesądzającym o wykluczeniu powodów z członkostwa w Spółdzielni było twierdzenie o nieuiszczeniu przez powoda na rzecz Spółdzielni należności za nabyty udział w nieruchomości gruntowej. Fakt ten był niesporny, niemniej jednak na powodzie nie spoczywał prawny obowiązek dokonania takiej zapłaty, a potencjalna wierzytelność z tego tytułu (jeśli faktycznie istniała) co najwyżej była niezaskarżalna i wynikała z zobowiązania naturalnego. Istotą zobowiązania naturalnego jest to, że istnieje dług, ale nie istnieje odpowiedzialność oraz powiązana z nią możliwość przymuszenia dłużnika do wykonania w drodze orzeczenia sądowego. Jeśli rzeczywiście były takie ustalenia pomiędzy powodem a Spółdzielnią, nie objęte treścią postanowienia działowego ustanawiającego na rzecz powoda i J. P. odrębną własność lokali, to odmowa wywiązania się przez powoda z tych uzgodnień może być oceniana wyłącznie w kategoriach etycznych, jako działanie niehonorowe. W świetle zaś art. 24 § 2 Pr.spółdz., który do wykluczenia członka ze spółdzielni wymaga stwierdzenia naruszenia przez niego z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa postanowień statutu spółdzielni lub dobrych obyczajów, trudno przyjąć, aby powód naruszył coś więcej niż tylko nieformalne, niewiążące uzgodnienia ze Spółdzielnią.

Ubocznie wypada zauważyć, że do zapłaty należności za udział mógł być zobowiązany jedynie powód A. P. i J. P. - bo na ich rzecz nastąpiło ustanowienie odrębnej własności lokali, nie zaś drugi z wykluczonych członków Spółdzielni - powódka A. M..

Zgodzić się też należy z Sądem I instancji, iż nie została wykazana przez pozwaną Spółdzielnię prawdziwość pozostałych zarzutów przywołanych na uzasadnienie uchwały o wykluczeniu powodów. Jeśli chodzi o udział powodów w zainicjowaniu przeciwko Spółdzielni postępowania karnego, to z akt postępowania przygotowawczego Ds. 2214/04 wynika, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa polegającego na dopuszczeniu się przez władze Spółdzielni niegospodarności złożyła dziennikarka lokalnej gazety, nie zaś A. P. czy A. M.. Spółdzielnia nie zdołała wykazać, że zawiadomienie to nastąpiło z inspiracji powodów, przy pełnej świadomości braku podstaw do stawiania władzom Spółdzielni jakichkolwiek zarzutów karnych. Analiza akt postępowania przygotowawczego nie potwierdza też, aby w tym postępowaniu zeznania jako świadek składał którykolwiek z powodów.

Zauważyć też trzeba, że w art. 304 § 1 k.p.k. ustanowiony został powszechny, społeczny obowiązek zawiadomienia prokuratora lub Policji o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu. Przedmiotem zawiadomienia w sprawie Ds. 2214/04 było zaś podejrzenie popełnienia przestępstw ściganych z urzędu (niegospodarność, oszustwo). Trudno

przyjąć, aby realizacja tego obowiązku, przy braku ujawnienia nie zasługujących na akceptację innych motywów tego działania, naruszałaby Statut Spółdzielni lub zasady współzycia społecznego.

Wbrew odmiennemu zapatrywaniu strony skarżącej, nie został wykazany fakt podejmowania przez powodów czynności szkalujących pracę organów Spółdzielni. Żadne takie zachowania o jednostkowym czy też powtarzającym się charakterze, o znacznym stopniu uporczywości i nasileniu złej wiary, nie zostały przez Spółdzielnię wykazane.

Nie został także potwierdzony zarzut sfalszowania przez powoda protokołu posiedzenia Rady Nadzorczej Spółdzielni z 22 października 1999 r. Sam pozwany przyznał w uzasadnieniu apelacji, że do przyjęcia uchwały w przedmiocie przyjęcia córki powoda w poczet członków Spółdzielni nie doszło, bo taka uchwała nie była w ogóle głosowana, a ponadto Statut nie przewidywał takiej sytuacji. W rezultacie trudno uznać, aby takie działanie powoda, nie zakończone żadnym wymiernym efektem, godziło w dobro i rozwój Spółdzielni, naruszało jej Statut i zasady współzycia społecznego.

Jeśli chodzi o kwestionowanie przez obojga powodów rozliczeń Spółdzielni z tytułu dostaw wody, gazu, ciepła oraz żądanie od Spółdzielni w tym zakresie wyjaśnień, to nie sposób te nawet powtarzające się zachowania powodów uznać za zawinioną przyczynę, naruszającą statut lub dobre obyczaje, uniemożliwiającą dalsze pozostawanie powodów w Spółdzielni. Jest przy tym poza sporem, że po otrzymywaniu wyczerpujących wyjaśnień powodowie nie ponawiali już swych zastrzeżeń wobec pozwanej, nie mają też żadnych zadłużeń wobec Spółdzielni z tego tytułu.

Na zakończenie wypada przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 6 czerwca 2006 r., I ACa 158/06 (LEX nr 217195), zgodnie z którym naturalne spory pomiędzy członkami Spółdzielni lub członkami organów spółdzielni nie mogą być rozwiązywane poprzez wykluczanie niektórych ze spierających się osób ze Spółdzielni na podstawie przepisów art. 24 § 2 Prawa spółdzielczego. Skorzystanie z mechanizmów kontrolnych, którymi dysponują organy ścigania, oraz podanie sporu do publicznej wiadomości przez udzielenie wywiadu w prasie mogą świadczyć jedynie o niedostatecznym wykorzystywaniu organu kontrolującego w Spółdzielni, jakim jest rada nadzorcza. Nie mogą jednak zostać zakwalifikowane jako zawinione zachowanie, niedające się pogodzić z postanowieniami statutu i dobrymi obyczajami.

Okoliczności niniejszej sprawy rodzą pole do dociekań, iż w pozwanej Spółdzielni w niewystarczający sposób działają mechanizmy kontrolne, co zmusza niektórych z jej członków do uciekania się do swoistych indywidualnych środków kontroli. Nie przekroczyły one jednak takiej miary, aby mogły zostać zakwalifikowane jako po pierwsze zawinione zachowania, a po wtóre - niedające się pogodzić z postanowieniami statutu i dobrymi obyczajami. Stanowi to jednocześnie zaprzeczenie tezy zawartej w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały, że powodowie nie interesowali się działalnością Spółdzielni.

Sąd I instancji zasadnie też uznał, że pozwana nie dysponowała żadnymi dowodami dotyczącymi zachowań powódki A. M., które można by zakwalifikować jako zawinione lub rażąco naganne. Samo wspieranie ojca A. P. przez córkę A. M., akceptowanie jego zachowań jako członka Spółdzielni, które nie przybiera żadnej uzewnętrznionej formy nie może automatycznie rzutować na ocenę postawy A. M. pod kątem wystąpienia przesłanek z art. 24 Pr.spółdz. i uzasadniać jej wykluczenia. Odmiennie zapatrywanie oznaczałoby tolerowanie odpowiedzialności zbiorowej i swoistego „karanja za poglądy”.

Na ocenę zaskarżonej uchwały nie ma wpływu podnoszona na rozprawie apelacyjnej przez stronę pozwaną okoliczność, że zapadła ona jednogłośnie.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 2 k.p.c. oraz § 11 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.).